

Anders kijken, anders leren, anders doen

Grensoverstijgend leren en
opleiden in zorg en welzijn in het
digitale tijdperk

HOOFDLIJN 5

Hoofdlijn 5. Consistente en op elkaar aansluitende leertrajecten in een continuüm

Kernboodschap

Consistentie is bij het interprofessioneel vormgeven van leertrajecten cruciaal. Verschillende onderdelen binnen een programma moeten goed op elkaar aansluiten (interne consistentie). Kenmerkende praktijksituaties, rollen en bekwaamheden van de toekomstige professionals zijn het uitgangspunt van het ontwerp van leertrajecten, in een continuüm van post-initieel onderwijs na mbo-hbo-wo- en bij- en nascholing. Dit vraagt een nieuwe ontwerpbenadering en een gezamenlijk kader. Een voorbeeld van de ordening van rollen en bekwaamheden is de CanMEDS. Het is belangrijk om met betrokkenen bij elke opleiding steeds opnieuw overeenstemming te bereiken over de vraag: Wanneer hebben wij er voldoende vertrouwen in dat deze studenten bekwaam zijn en zelfstandig kunnen functioneren in de werkpraktijk (externe consistentie)?

Wat betekent dit voor opleiders?

Voor ons als opleiders betekent dit:

- ... dat wij opleiden vanuit kenmerkende praktijksituaties
- ... dat wij samen met mede-opleiders en professionals uit de praktijk leertrajecten ontwerpen
- ... dat wij mede-opleiders, burgers, studenten en professionals uit de praktijk betrekken bij het uitvoeren en evalueren van leerprocessen (formatief)
- ... dat wij onderling overeenstemming bereiken over het beoordelen van leerresultaten (summatief).

Hoe kan het eruit zien (illustratieve praktijken)? (zie bijlage 4)

- 5.1 Centrum voor Innovatief Vakmanschap Healthy Ageing: innoveren in de ouderenzorg (broedplaats Friesland)
- 5.2 Expertise voor innovatieve zorg en technologie: technologie als rode draad (broedplaats Heerlen)
- 5.3 Nieuw in 010: een goede start (broedplaats Rotterdam)
- 5.4 Extra Strong: uitdagende leeromgeving in de verbinding zorg en welzijn (Den Haag)
- 5.5 Leerpraktijken jeugd en ouderen (illustratie van de ontwerpbenadering) (*apart document*)

Zie ook:

- 3.1 Interprofessionele educatie: de ICF als gemeenschappelijke taal (broedplaats Amsterdam-Amstelveen)
- 4.3 Interprofessionele Community of Practice: samenwerking mbo - hbo - wo (broedplaats Heerlen)

Onderbouwing

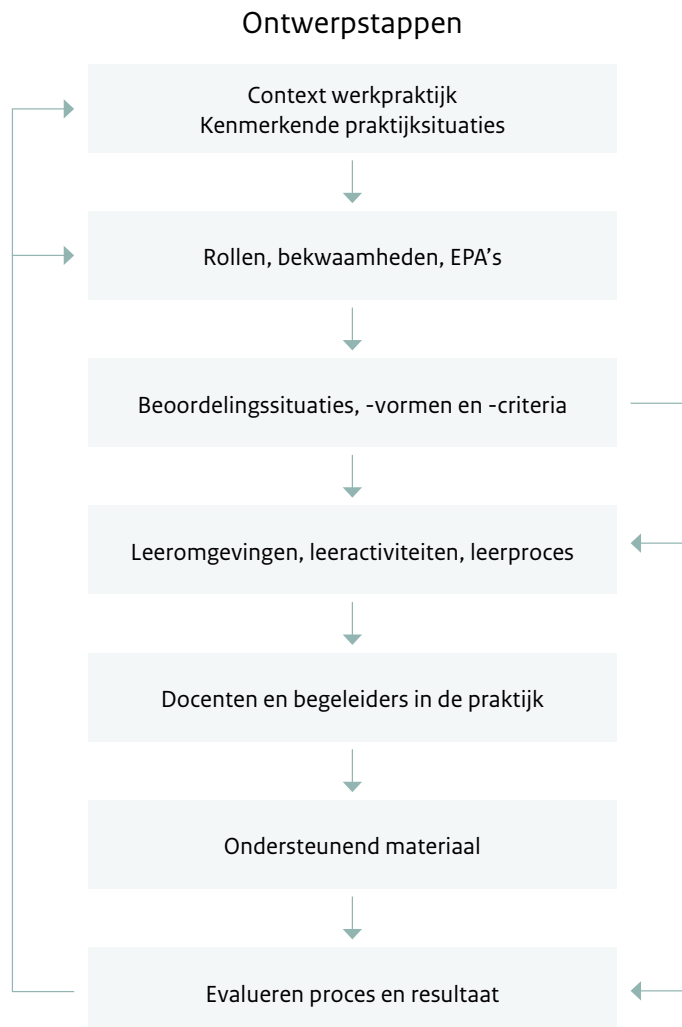
Een goed leertraject is intern consistent, dat wil zeggen dat de verschillende onderdelen van het traject logisch op elkaar aansluiten. Minstens zo belangrijk is externe consistentie. Dat houdt in: met betrekken bij elk leertraject overeenstemming bereiken over de vraag: wanneer hebben wij er voldoende vertrouwen in dat deze (aankomend) professionals bekwaam zijn? Het civiele effect wordt bereikt door diploma's. Opleidingen zijn om meerdere redenen vrij breed, mede om de inzetbaarheid te bevorderen.

In een aantal initiële en post-initiële leertrajecten zien we vaak verschillende leer- en ontwerpopties weerspiegeld. Deze staan soms op gespannen voet met elkaar, maar kunnen ook, mits goed doordacht, worden gecombineerd. In het conceptueel kader lerend vermogen (zie bijlage 3) zijn de visies op leren beschreven die passen bij de hoofdlijnen van dit advies:

- leren in de praktijk door concrete werkervaring op te doen en daarop te reflecteren;
- leren door samenwerken met anderen en in netwerken. Leren is een sociaal proces;
- leren in het digitale tijdperk met aandacht voor de effecten van technologie op het leren.

5.1 Ontwerpbenadering: stappen

Het ontwerp van een leertraject begint niet bij feitenkennis en begripsmatige kennis uit afzonderlijke vakken, maar bij kenmerkende situaties uit de praktijk en de daarvoor benodigde rollen en bekwaamheden van de toekomstige beroepsbeoefenaars. Het gaat om een *cyclisch* ontwerpproces dat niet eenmalig plaatsvindt maar in voortdurende interactie met degenen die bij het leertraject zijn betrokken.

5.2 De ontwerpstappen toegelicht

In het document *Ontwerpen door de bril van functioneren en leren: leerpraktijken ouderen en jeugd* is deze ontwerpbenadering verder uitgewerkt en geïllustreerd met voorbeelden. Hier een beknopte toelichting.

Stap 1: context werkpraktijk, kenmerkende praktijksituaties¹

Wanneer de praktijk als uitgangspunt wordt genomen, is het vanzelfsprekend, dat de ontwikkelingen die daarin plaatsvinden direct zichtbaar zijn in de leertrajecten. Zo worden studenten op de juiste wijze voorbereid. Naarmate de ontwikkelingen in de praktijk sneller gaan, zijn er vaker aanpassingen in het leertraject nodig. Nieuwe kennis wordt ontwikkeld in lectoraten, experimenten of praktijkonderzoek, die zo een bijdrage leveren aan innovatie van de praktijk en bekwaamheden van de professionals. Van groot belang is dat opleiders nauw samenwerken met mensen uit de praktijk. Succesvol vernieuwingen invoeren vraagt om een interactief proces met alle betrokkenen.

In kenmerkende praktijksituaties spelen burgers de hoofdrol en beroepsbeoefenaars zien zich gesteld voor professionele opgaven of dilemma's. In deze situaties moeten zij, vaak interprofessioneel, bewuste afwegingen maken omtrent de aanpak van de situatie. Hierbij wordt altijd een beroep gedaan op meerdere competenties.

Stap 2: rollen, bekwaamheden, EPA's

Elke professional vervult tijdens de beroepsuitoefening verschillende rollen met als centrale rol de vakspecifieke rol hulpverlener of zorgverlener. Reflectieve vaardigheden mogen daarbij niet ontbreken. Elke rol vraagt om bepaalde bekwaamheden.² Om deze een context te geven kunnen ze gekoppeld worden aan kenmerkende praktijksituaties en/of aan *Entrustable Professional Activities*. Dit zijn de activiteiten die aankomend professionals zelfstandig kunnen uitvoeren, zonder begeleiding of supervisie. Beoordeling van de bekwaamheid leidt tot vertrouwen in het kunnen van de studenten. EPA's zijn gekoppeld aan meerdere competenties.

Stap 3: beoordelingssituaties, -vormen en -criteria

In de geschetste ontwerpstappen is de beoordeling het beginpunt en niet het slot. De beschrijving van rollen, bekwaamheden en kenmerkende situaties geeft een antwoord op de vraag: Wat moeten de studenten bereiken (leerproces)? De beoordeling geeft de tevredenheid weer met het leerresultaat. Het is van groot belang om met betrokkenen bij het leertraject overeenstemming te bereiken over de vraag: Wanneer is er voldoende vertrouwen dat de studenten in deze situaties en voor deze professionele activiteiten bekwaam zijn en zelfstandig kunnen handelen? Het is aan te bevelen om een duidelijk onderscheid aan te brengen tussen begeleiden en evalueren van het leerproces (formatief) en beoordeling van het leerresultaat (summatief).³

Stap 4: leeromgevingen, leeractiviteiten, leerproces

Klassieke leertrajecten kenmerken zich door een sterke scheiding tussen het formele, geplande leren (leerstofgericht) en het informele leren in de praktijk. Uitdrukkingen als 'de kloof tussen theorie en praktijk' of 'systeemscheiding school en praktijk' getuigen daarvan. In de geschetste ontwerpbenadering vervagen de grenzen tussen theorie en praktijk, en formeel en informeel leren. Vanaf het begin zijn leertaken van belang die een beroep doen op alle professionele bekwaamheden, zowel de vakspecifieke als de interprofessionele. Bij leeromgevingen valt te denken aan: de werkplek, een digitale leeromgeving (*e-learning, social media*), kleine groepen (zelfstandig of met coach), contacttijd c.q. practica, simulaties

¹ Ook wel aangeduid als 'kritische' situaties. De term 'kritisch' wekt echter vaak verwarring, omdat deze opgevat kan worden als 'kritiek' of 'acuut'.

² Competenties of bekwaamheden (hier steeds als synoniem gebruikt) zijn combinaties van kennis, vaardigheden en houding, die nodig zijn om adequaat te handelen in kenmerkende werksituaties.

³ Formatief evalueren is een doorlopend proces van informatie verzamelen over de leervorderingen, over sterke en zwakke punten, die docenten en begeleiders in de praktijk kunnen gebruiken voor feedback. Bij summatief evalueren wordt een oordeel gegeven over leerresultaten dat aan een norm is gebonden en meetelt voor de kwalificering.

(met coach) of zelfstudie (individueel, zelfstandig). Steeds vaker zullen MOOCs (*Massive Open Online Courses*) en *serious games* worden ingezet. Een keuze voor gevarieerde leeromgevingen en -activiteiten maakt zowel individueel als collectief leren mogelijk, en zowel plaats- en tijdgebonden als onafhankelijk van locatie en tijd. Geplande leertrajecten bestaan steeds vaker uit een combinatie van contactonderwijs en online leeractiviteiten (*blended learning*).

Stap 5: docenten en begeleiders in de praktijk

Docenten hebben idealiter een dubbelrol. De docent die opleidt tot het beroep waarin de student zich wil bekwamen is vaak afkomstig uit het werkveld waar de student naar toe wil. Dat vraagt van docenten dat zij hun praktijkervaring actueel houden. Docenten hebben dus verschillende rollen: professional zijn en blijven én ontwikkelaar en uitvoerder van leertrajecten, begeleiden van studenten tijdens de leerloopbaan, beoordelaar. Het verbindende element tussen beroepsonderwijs en werkveld is de didactiek van het beroep waartoe je opleidt (Nijboer, 2016). Dit geldt eveneens voor de begeleiders in de praktijk. Aalsma en Van Alten (2016) pleiten voor het ontwerpen en organiseren van 'grenspraktijken', waarin docenten en begeleiders in de praktijk elkaar ontmoeten en samenwerken. In leerwerkplaatsen zien we daar al goede voorbeelden van.

Stap 6 en 7: ondersteunend materiaal en evalueren van het proces

Deze laatste twee stappen van het ontwerpproces: ondersteunend materiaal en evalueren van het proces, zijn uitgewerkt in de leerpraktijken.